

KISS BENEDEK
Így volt a jó

*Utamat végigtántorogtam,
csak ritkán volt a mesgye egyenes.
Mentem, mérföldkőről mit sem tudtam,
mindig sejtéseimben bizakodtam,
s hittem: így helyes.*

*Gyalogos voltam mindig – ha repülő vitt,
akkor is lépteimmel mértem a tájat.
S nem volt még olyan, ki ennyire hitt
– csurgatva öröm s bánat csöppjeit –
a földi csodáknak.*

*S így volt a jó. Kártyáztam, bort vedeltem,
összefirkáltam sok mázsa papírt.
Mindre azt írtam: Istenem! Szerelmem!
Szabadon szolgáltam és föl se vettem,
füttyültem arra, mit a sorsom írt.*

A halál ellen

*Majd eljön az is –
ne várj te a halálra!
Majd eljön az is,
ha nincs már több hátra.*

*Addig egyél, ha lehet, szeress, ha tudsz,
próbálj meg boldog lenni.
Addig tudd, hogy ez a tied,
s nem számít ennyi vagy annyi.*

*Édesem, tudod, hogy te is meghalsz?
Bármilyen okos vagy, meghalsz végül.
Az anyagtalant, amíg anyag vagy,
ne hívd menedékül.*

*Majd eljön az is, de tudd, hogy addig
nedveid illatoznak, csodálatosak.
Vértezd föl az elmúlás ellen
minden szép csecsebecsével magad!*

Meg vagyok verve

Akit a sors meg akar verni,
 újból és újból
 kezébe adja a tollat.
 Az angyal azt szeretné, üdvözljek,
 a sátán, hogy elkárhozzak.

Hányadik fogadalmamat szegem meg,
 józan tudatom ellenére!
 Élhetnék békén, ha nem üldözne
 Krisztus s a létezés vére.

Vérzik a mindenség: emberek, bálnák,
 őzecskék mind vérnyálkában járnak.
 Az utálat láza a 40 fokot veri bennem,
 mindenre van
 vagy semmire nincs bocsánat?

„Mi vagyok én, ha e planéta
 csak egy bevérzett margaréta?”
 Ha tollas nyíl volna is tollam, akkor sem rejthetném el.
 Én Istenem, meg vagyok verve
 föltámadó emberi igékkel!

Halleluja!

Halleluja – élünk és élni fogunk!
 Fog diót törni még gyémánt fogunk!

Utunkat bánat kövel szegték.
 De borulnak még ránk illatos esték.

Megálltunk vitézül vagy gyakran báván.
 S nem aludtunk a királylány ágán.

Tettük a dolgunkat és kibírtuk
 a vesszőt, dézsmát, ávót – a múltunk.

Kibírtunk mi mindent az ég alatt.
 Föl, föl most népem – polgár és mezei had.

Nem sok van hátra és szekerünk
 lakodalmas kocsi lesz, s integetünk

a rohadt világnak – nőjön föl hozzánk!
 Így látom jövőd, te egyetlen ország!

Kóterbe a sok gazemberrel!
 Így köszöntsön ránk a jövő december!

Lesz még itt szőlő és szép lány kenyér!
 Föl, nemzetem, szép holnapodért!